

DET ÄR INTE RÄTTVIST!

Varför var
Ephraim den enda
som hjälpte till?

Gretchen Picklesimer Kinney
(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i Nigeria.

Ephraim sprang så fort han kunde. Hans hjärta bankade. Varje steg sände upp moln av damm i luften. Han sträckte ut armen. Han var så nära!

"Kull!" sa Ephraim när han kullade sin bror Uchenna på armen.

"Ephraim! Uchenna!" ropade

mamma från huset. "Det är dags att komma in. Vi har fortfarande mycket arbete att göra."

"Ja, mamma", sa Ephraim. Han och Uchenna gick in.

I dag var det deras lillasyster Johannas födelsedag. Det skulle komma gäster till hennes födelsedagsmiddag. Det var mycket att göra.

Ephraim hjälpte mamma att baka

Johannas födelsedagstårta. Han tyckte om att hjälpa mamma att laga mat. Särskilt när de bakade tårta.

Ephraim tittade på sin bror och syster. Uchenna arbetade hårt för att städa huset. Men Johanna hjälpte inte till alls. Hon läste bara en bok.

"Varför hjälper inte Johanna till?" frågade Ephraim medan han rörde om i kaksmeten.

"Det är hennes födelsedag", sa

mamma. "Vi gör allt hennes arbete åt henne."

"Men det är inte rättvist! Johanna skulle inte hjälpa mig om det var min födelsedag." Ephraim kände sig lite arg. Han rörde snabbare i skålen och smeten stänkte på hans ansikte.

Sedan log Ephraim brett. Han hade fått en idé. Han skulle få Johanna att lova att hjälpa honom på hans födelsedag. Om hon inte lovade skulle Ephraim inte hjälpa till i dag! Då skulle det vara rättvist.

Han berättade för mamma om sin plan. Men hon verkade inte särskilt glad över den.

"Kom ihåg att tänka på vad Jesus skulle göra", sa hon.

Ephraim tänkte på Jesus. Jesus hjälpte andra, men han bad inte om något tillbaka. Ephraim visste att Jesus ville att han skulle tjäna andra, som han gjorde.

"Jag tror Jesus skulle vilja att jag hjälpte Johanna utan att tvinga henne att lova mig något", sa Ephraim.

"Det tror jag också", sa mamma. Hon hjälpte Ephraim att hålla ner kaksmeten i formen.

Mamma satte kakan i ugnen. Sedan hjälpte Ephraim mamma att laga köttpaj till middag. Han såg fram emot att få äta den.

Ephraim såg att Uchenna inte städade längre. Han spelade ett spel med Johanna.

Ephraim blev arg igen. Varför var han den enda som hjälpte till? Han kanske borde få två bitar av kött-pajen. Och Johanna och Uchenna borde inte få några! Det vore bara rättvist.

Men Ephraim tänkte på Jesus igen. *Jesus skulle vilja att vi alla fick en bit*, tänkte han.

Ephraim hjälpte mamma att laga färdigt maten. Han hjälpte till och med till att duka utan att bli ombedd. Han kände sig mycket gladare. Han visste att den Helige Anden sa att han hade gjort rätt val.

När alla satte sig ner för att äta sjöng de en födelsedagsång för Johanna. Ephraim sjöng så högt han kunde.

Mamma skar upp köttpajen och Ephraim sträckte snabbt fram handen för att ta lite. Men sedan hejdade han sig.

"Du kan få den första biten", sa han till Johanna. "Grattis på födelsedagen!" ●

ILLUSTRATIONER: COREY EGBERT